

Vakantiechirurgie

Het lijkt steeds normaler te worden, iets aan jezelf laten 'doen'.
Er zijn zelfs compleet cosmetische reizen te boeken. Wel zo handig.
Collega: 'Wat zie je er goed uit!'
'Ja, vakantie hè' (en een nosejob, maar dat hoeft jij niet te weten).

Het is hier fantastisch!

‘Jee, wat is mijn neus daar nog groot!’ Suzanne (40) bekijkt een foto van voor haar reis naar het Colombiaanse Santiago de Cali. Ze kan haar geluk niet op met haar nieuwe neus.

Haar leven lang al zit het ding haar in de weg. ‘Hij was altijd veel te fors voor mijn gezicht. Mijn neusvleugels waren zo groot dat je van de zijkant zo naar binnen kon kijken.’

Het duurde even voordat haar nieuwe neus de juiste staat bereikte. ‘Na zo’n operatie zit je neus vol neustampons, je kunt alleen door je mond ademen en dat voelt gewoon niet prettig. Verder zat er een soort spalk op die de boel in de juiste vorm houdt. Die mocht er gelukkig na een week af. Elke keer als ik naar mezelf in de spiegel keek, schrok ik. Alles was opgezwollen, ik had last van flinke bloedingstoringen. Dan denk je wel even: als dat maar goed komt.’ Een volle mond, een strakke huid, mooie borsten en ronde billen. Het taboe dat op cosmetische ingrepen rust neemt af, een maakbaar lijf lijkt steeds minder omstredden. Suzanne verbleef na haar ingreep in een *recovery apartment*. Er werd voor haar gekookt en af en toe maakte ze een uitstapje. Op haar verzoek liet ze een pedicure of een kapster aan huis komen. ‘Vakantie vieren is toch echt iets anders hoor. De zon schijnt er inderdaad en ja, je bent in het buitenland, in een soort vakantieoord, maar je bent wel net geopereerd. Je moet herstellen. Je mag niet met je gezicht in de

zon, dus zonder grote zonnehoed ging ik sowieso de deur niet uit. Het voordeel is wel dat je in een omgeving bent waar niemand je kent. Bijkomen in de anonimiteit, dat vond ik het grootste voordeel.’ De ingreep heeft haar zekerder gemaakt. Vroeger werden zij en haar vader om hun neus getreiterd door de buurtkinderen, de grootte zat ’m in de genen. Toch konden haar zussen het niet waarderen dat ze afscheid nam van haar ‘oude’ neus. Suzanne: ‘Ze vinden dat ik moet blijven zoals ik ben, maar waarom zou ik met een minderwaardigheidscomplex blijven rondlopen? Die opvatting zit in onze cultuur. Nederland loopt wat dat betreft achter. Ik wist niet wat ik zag toen ik in de Colombiaanse wachtkamer van de privékliniek plaatsnam, het was er afgeladen. Niemand kijkt er daar van op als een man borstimplantaten laat plaatsen om een bredere torso te krijgen of z’n dochter een borstvergroting geeft voor haar verjaardag.’

Make me beautiful

Het lijkt erop dat de grens tussen puur natuur en ‘Fab Nep’ steeds kleiner wordt. Hoe komt dat eigenlijk? Volgens Sandra Mulkens, psychotherapeut en docent en onderzoeker aan de Capaciteitsgroep Clinical Psychological Science van de Universiteit Maastricht is de toename te verklaren door meerdere factoren. ‘De drempel wordt steeds lager. Je ziet een Amerikaanse beroemdheid of BN’er voor wie je veel bewondering hebt die een borstvergroting heeft laten doen of een ooglift, en je denkt: o, waarom zou ik het eigenlijk ook niet doen? Vooral de programma’s op televisie waarbij vrouwen onder het mes gaan om mooier te worden, brengt de cosmetische ingreep steeds dichterbij. Mensen vinden het minder eng. Door de media-aandacht, de toename van het aantal privéklinieken en de reclame die daarvoor wordt gemaakt, de wondgenezing die voorspoediger gaat dan ooit

en door de prijsdaling is een cosmetische ingreep allang niet meer alleen voor de *celebs* weggelegd.’

Moeten we blij zijn met die drempelverlaging? Ja, zegt Sandra Mulkens, maar alleen in de gevallen waarin de cosmetische chirurg de patiënt aandachtig screent. ‘Chirurgen krijgen gelukkig steeds meer oog voor mensen met een stoornis in hun lichaamsbeleving, zoals Body Dysmorphic Disorder (BDD). Het is niet altijd eenvoudig voor een chirurg om dit ziektebeeld van ingebeelde lelijkheid te herkennen. Hoe weet hij dat hij tegenover iemand zit die misschien geobsedeerd is door een ingebeelde onvolkomenheid? Als psycholoog vind ik dat iemand met BDD geweigerd zou moeten worden voor een cosmetische behandeling. Zo’n patiënt zou direct doorverwezen moeten worden voor psychische hulp. Want het resultaat van een cosmetische ingreep zal vrijwel altijd teleurstellend zijn, de neus zal nooit zo worden zoals de patiënt met BDD hem wil zien. Door dat streven naar perfectie zal hij of zij misschien voor een tweede of zelfs vijfde keer terugkeren naar de chirurg, want die schiet in de ogen van een BDD-patiënt altijd tekort.’

‘Wat kijk je chagrijnig’

Terwijl Sandra Mulkens pleit voor een betere screening door chirurgen, speelt geld ook een rol. Een behandeling in het buitenland kan soms honderden of zelfs duizenden euro’s goedkoper zijn. En dan is er natuurlijk ook nog het voordeel van de vakantie én het blijft anoniem. Als het verband eraf is en het vliegtuig uiteindelijk weer op Schiphol landt, weet niemand wat er zich buiten de landsgrenzen afspeelde. Niemand keek raar op toen Ester (46) op haar werk aankondigde dat ze de zomer in Costa Rica zou doorbrengen. Ze reist wel vaker naar verre landen. Nadat ze haar

Aveline Ackermans, plastisch chirurg:

‘Wat voor opleiding heeft zo’n chirurg in Thailand gehad?’

gezichtsrimpels had laten behandelen met injecteerbare vullers was ze niet meer bij de spiegel weg te slaan. Ester: ‘De strenge rimpel tussen mijn wenkbrauwen en de lijnen tussen mijn neusvleugels en mondhoeken waren verdwenen. Nooit meer hoef ik de opmerking ‘Wat kijk je chagrijnig’ aan te horen.’ De volgende dag was meteen haar eerste vakantiedag. Een bus bracht haar naar de mooiste delen van Costa Rica, allemaal geregeld door de organisatie die ook haar cosmetische ingreep regelde. Ester: ‘Ik heb natuurlijk geen heftige operatie ondergaan, dus mijn herstelperiode was heel kort. Ik kon echt vakantie vieren: ik heb in Tortuguero schildpadden op het strand eieren zien leggen, heb de actieve vulkaan Arenal bezocht en slingerde in een trapeze tussen boomtoppen in de jungle. Toen ik terugkwam op mijn werk, vond iedereen dat ik er zo uitgerust uitzag. Op één vriendin na wist niemand van mijn cosmetische ingreep.’

Waarom verzweeg ze haar bezoek aan de kliniek? Ester: ‘Hier in het noorden ligt het allemaal wat moeilijker, in die nuchtere opmerkingen heb ik weinig zin.’

Mannen willen ook

Aveline Ackermans, plastisch chirurg bij Bergman Clinics, denkt dat cosmetische ingrepen de komende jaren steeds gebruikelijker gaan worden. ‘In de volgende vijf tot tien jaar verwacht ik vooral een toename van patiënten die een maagverkleining laten uitvoeren en daarna een cosmetische correctie willen. We kampen met een obesitas-probleem en mensen die afvallen, krijgen te maken met – zoals wij dat noemen – een ‘huidoverschot’ van de buik of de borsten. Als veel mensen overgewicht hebben en het probleem herkennen, wordt zo’n ingreep ook eerder sociaal geaccepteerd.’

Toch ziet Aveline Ackermans ook een groei in ingrepen waar we niet zo mee te koop lopen, zoals de schaamlipcorrectie. ‘Vroeger hoorde het niet om veel aandacht aan het uiterlijk te besteden, maar hoe meer mensen het doen, hoe normaler het wordt. De meeste vrouwen komen voor een borstvergroting of een bovenooglidcorrectie, maar ook de facelift en met name de mini-facelift blijft in trek. De laatste jaren is daar de schaamlipcorrectie bij gekomen.’ Ook steeds meer mannen gaan overstag. Ze vinden zichzelf te zwaar, gaan op dieet maar houden een te ruime buikhuid over. Dan is een buikwandcorrectie een >

Suzanne, nosejob in Colombia:

‘Ik wist niet wat ik zag in die wachtkamer: het was er afgeladen’

Sandra Mulkens, psychotherapeut:

‘Is het normaal als we straks allemaal op elkaar lijken?’

logisch gevolg voor wie in z'n zwembroek goed voor de dag wil komen. Aveline Ackermans: ‘Maar mannen komen ook voor liposuctie, wallen onder de ogen en een bovenooglidcorrectie.’

Of toch naar de psycholoog?

Cultuur en religie hebben invloed op het taboe op cosmetische chirurgie. Aveline Ackermans: ‘Mensen met een bepaalde geloofsovertuiging zijn bijvoorbeeld nog weleens angstig voor de kritiek van de vaak streng christelijke gemeenschap; zo'n ingreep zou zondig en verderfelijk zijn. En voor sommige moslima's is het ook niet makkelijk.’ Wijst Ackermans ook weleens door naar een psycholoog, zoals Sandra Mulkens bepleit? ‘Niet vaak. In de bijna twintig jaar dat ik dit vak uitoefen, heb ik misschien twee keer doorverwezen. Wie ben ik om op de stoel van een psycholoog te gaan zitten? Het ligt gevoelig, ik probeer met de patiënt mee te kijken, te begrijpen waar hij of zij last van heeft. Als ik een meisje van 17 krijg met mooie borsten die ze groter wil, dan zal ik eerst proberen uit te vinden wat haar beweegredenen zijn, of zij dit echt zelf wil of dat het haar is aangeprezen. Maar als een meisje van 17 met

mooie, maar net iets te grote borsten komt voor een verkleining, dan zal ik de nadelen van die ingreep extra benadrukken. Het gevoel in de tepels kan bijvoorbeeld verdwijnen. Natuurlijk kan ze naar een andere kliniek stappen, maar dan heb ik in elk geval mijn best gedaan om haar zo goed mogelijk te informeren. Om haar naar een psycholoog te sturen, vind ik in zo'n geval niet nodig. Ik hoop haar met mijn medisch advies genoeg inzicht te hebben gegeven. Ooit heb ik een patiënt doorverwezen die met de wens kwam iets aan haar gezicht te veranderen, maar volgens mijn visie was er totaal niets mis. Zo'n patiënt help ik niet door te opereren, haar wezenlijke probleem wordt er niet mee opgelost.’

Eindelijk mag het licht aan

Tamara (37) reisde naar een privékliniek in Istanbul voor een buikwandcorrectie en een borstlift. ‘Ik had goede verhalen over de chirurg gehoord en waagde de stap. Het resultaat is prachtig geworden, ik heb alleen een dun streepje over mijn buik en rug. Op vrijdag werd ik geholpen en op maandag liep ik rond door een nieuwe stad. Ik had nog langer kunnen blijven, maar was zo benieuwd wat mijn nieuwe lief ervan vond dat ik mijn vlucht omboekte.’ Tamara praat openlijk over haar week. ‘Ik heb niks te verbergen. Ik deed het niet om perfect te worden, maar om na twee zwangerschappen nu eindelijk eens van

dat gerimpelde vel af te komen. Sindsdien mag mijn vriend me weer zien met het licht aan.’

Aveline Ackermans ziet een gevaar in de buitenlandse beautyreises. ‘Wat voor opleiding heeft zo'n chirurg in Thailand gehad? Er is geen controle en dat merken we omdat we patiënten krijgen die voor een goedkopere behandeling naar het buitenland afreisden, maar bij ons komen voor een hersteloperatie waardoor ze uiteindelijk duurder uit zijn. Je lichaam is toch een kostbaar bezit waar je volgens mij heel zuinig op moet zijn.’

Allemaal hetzelfde hoofd

Het lijkt erop dat de weg naar de kliniek makkelijker is dan zo'n tien jaar geleden, of het nu gaat om een ooglid- of een schaamlipcorrectie. Sandra Mulkens: ‘Ik wil niet de moraalridder uithangen, maar ik vraag me toch af of de toename zo ideaal is. Is het normaal als we straks allemaal op elkaar lijken? Welk onderscheid bestaat er nog tussen ons mensen als we en masse onze ogen liften, onze borsten vergroten, ons vet laten wegzuigen en ons gezicht laten ontrimpelen? Hoe uniek blijft het uiterlijk van de mens? Het is een ethische kwestie, maar in ons streven naar volmaakte schoonheid kunnen we ons op z'n minst afvragen of de maakbaarheid van de mens wel zo normaal is als we denken. Niet dat ik denk dat we straks allemaal onder het mes gaan. Hypes gaan over en er zullen ook altijd mensen zijn die er niet aan meedoen.’

MEER WETEN?

www.bergmanclinics.com

www.calibelleza.com

www.destinationpuravida.com

